

На Турски и народни гласове
са пѣјатъ.

Врема има какъ та окичамъ,
(Има-то ти не наричамъ).

Любовь-тъ си не показвахъ,

Почета ти азъ забаввахъ;

Любовъ-тъ ми не ъгади

И дрѣги-мѣ любовъ дади.

Да претърпи-я немамъ сила,

И умирамъ дѣшо мила!

Кат' отивашъ къмъ вѣнчило,

Щешъ ма срѣкнешъ на носило.

Ты до либе и подъ вѣнецъ,

Азъ за текѣ стѣденъ мрътвецъ;